

PRZEGŁAD PRASY ZAGRANICZNEJ

CODZIENNY BIULETYN
WYDZIAŁU PRASOWEGO

MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH

Rok VIII

Warszawa, poniedziałek 15 maja 1933 r.

Nr. 110

ADRES REDAKCJI: ul. Marsz. Focha 1. Telefon 545-90 wewn. Nr. 16

TREŚĆ: Sprawy polskie: Polska a Niemcy. Mniejszość niemiecka w Polsce. — Polska a Gdańsk. — Polska a Litwa. — Zagadnienia ogólne: Sytuacja polityczna i polityka zagraniczna Niemiec. — Anglja a Niemcy. Sytuacja polityczna w Anglii. — Sytuacja międzynarodowa. Sprawa rozbrojenia. Dokoła konferencji gospodarczej. — Uroczystości wiedeńskie. Austria a Niemcy. — Państwa bałkańskie. — Daleki Wschód. — Różne.

SPRAWY POLSKIE

POLSKA A NIEMCY. MNIEJSZOŚĆ NIEMIECKA W POLSCE.

Deutsche Allg. Ztg. 14.V pisze, że oświadczenia polskiego ministra spraw zagr. oraz głosy prasy polskiej pozwalają stwierdzić, że Polacy zdają sobie sprawę z doniosłości rozmów polsko-niemieckich i nie uchylają się przynajmniej na zewnątrz od konieczności doprowadzenia stosunków polsko-niemieckich do poziomu zadowalającego. Dziennik podkreśla, że o ile Niemcy najściślej stosują się do obowiązujących traktatów, o tyle nie można tego powiedzieć o Polsce, gdzie pozbawienie praw mniejszości niemieckiej jest najważniejszym powodem naprężenia stosunków między obu krajami. Mniejszość ta, zdaniem dziennika, stale dostarcza dowodów swej lojalności, a Polacy przeciwnie wystawiają Niemców na ciągłe prześladowania, jak tego dowodzi ostatni proces bygdoski.

Boersen Ztg. 13.V ogłasza odezwy Związku popierania młodzieży polskiej w Niemczech. W komentarzu dziennik poddaje w wątpliwość zawartą w odezwie charakterystykę położenia polskiej młodzieży w Niemczech i zaznacza, że odpowiednia akcja Niemiec dla młodzieży mniejszościowej w Polsce wywołałaby prawdopodobnie silny opór. Dziennik przypomina przytem, że często już akcja charytatywna, udzielana z Niemiec ludności niemieckiej w Polsce, była przedmiotem postępowania karnego wobec mniejszości niemieckiej.

Kreuz-Ztg. i inne pisma z 13.V podają wiadomość o rzekomej przekroczeniu pod Bytomiem granicy polsko-niemieckiej przez policjanta polskiego i oddaniu przezeń z terytorjum niemieckiego szeregu strzałów do dwóch uciekinierów. Dopiero na interwencję przechodniów policjant miał powrócić na stronę polską. Dzienniki zaopatrują te doniesienia tytułami: „Polskie pogwałcenie granicy”, „Konflikt graniczny pod Bytomiem”.

Kölnische Ztg. 14.V w koresp. z Bytomią pisze o wzroście „polskiego szowinizmu” na Górnym Śląsku. Kto tylko śledzi bieg wypadków w tym kraju — pisze koresp. — musi stwierdzić, że Polacy wyciskują każdą sposobność, aby uniemożliwić niemieckiej mniejszości wszelką pracę kulturalną. Dziennik zaznacza, że ostatni miesiąc był szczególnie ciężkim okresem dla tej mniejszości. Polacy zjednoczyli się tutaj pod hasłem przeciwstawienia się odradzającym się Niemcom i teraz należy się liczyć z tem, że rozpoczną oni akcję przeciw autonomji Górnego Śląska.

Tilster Allg. Ztg. 12.V w artykule, nawiązującym do mającego się odbyć w Malborku zjazdu młodzieży hitlerowskiej, pisze m. inn.: „Na powyższym zjeździe młodzież narodowo-socjalistyczna pragnie złożyć wyznanie wiary, która ma poprowadzić Niemcy do nowej wielkości i dać im, jako narodowi dnia jutrzejszego, nowe przestrzenie do rozwoju. Zdaniem autora artykułu, jedynym trwałym powodzeniem polityki pierwszej Rzeszy była kolonizacja Wschodu. Dzisiejsza młodzież niemiecka jest odpowiedzialna za to, aby dzieło jej przodków pozostało wiecznym, przeto okrzyk jej będzie brzmiał: „Precz z korytarzem wiślanym! My nie chcemy być dłużej narodem bez obszaru. Nasza przyszłość leży na Wschodzie”.

POLSKA A GDAŃSK.

Völkischer Beobachter 14 i 15.V atakuje gdańskich socjaldemokratów za akcję przeciw hitlerowcom i dowodzi, że chcą oni wydać Gdańsk Polsce. Dziennik podnosi, że według posta Gehla socjaldemokraci mogliby przeszkodzić dojściu do władzy hitlerowców przy pomocy Polski. W tym celu zbiera socjaldemokracja materiały, obciążający narodowych socjalistów, w celu przekazania go Polsce, która na tej podstawie mogłaby zwrócić się do Ligi Narodów z wnioskiem o interwencję w Gdańsku na rzecz partji

PRACOWNIA PRASY ZAGRANICZNYCH

CO DZIENNY BIULETYN
WYDAWA PRACOWNIA

MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 110

Wydawany codziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt, 10 maja 1933

Str. VII

Nr. 10

Wydawany codziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt, 10 maja 1933

Str. VII

Wydawany codziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt, 10 maja 1933

Wydawany codziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt, 10 maja 1933

Wydawany codziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt, 10 maja 1933

socialdemokratycznej. Polacy gdańscy również mają zbierać taki materiał.

Deutsche Tageszeitung 13.V w koresp. z Gdańska podaje wiadomość o zajęciu gdańskich związków zawodowych przez hitlerowców oraz informację o staraniach socjal-demokratów o ewent. nawiązanie łączności ze związkami polskimi p. n. „Polen soll helfen”.

Der Tag, Lokal-Anzeiger i inne dzienniki z dn. 13.V w koresp. z Gdańska podają insynuację o rzekomym zamiarze trzech polskich dyplomatów wywołania incydentu dyplomatycznego w Gdańsku podczas zajęcia gmachu związków zawodowych.

Danziger Neueste Nachrichten 13.V piszą, że warszawskie pisma rządowe zamieściły w związku z zajęciem gmachu wolnych związków zawodowych przez hitlerowców alarmujące wiadomości. Natomiast pisma opoz. (prawicowe) wcale się nie zainteresowały tym wypadkiem w Gdańsku.

Le Populaire 13.V w artykule Rosenfelda twierdzi, że —wobec zachowania się hitlerowców gdańskich i solidaryzowania się z nimi policji wolnego miasta — należałoby, ażeby Liga Narodów zarządziła jej rozbrojenie i zastąpiła ją milicją robotniczą, która potrafiłaby utrzymać porządek i która stworzyłaby pierwsze kadry siły zbrojnej pokoju. Myśl ta, dodaje autor może obecnie dać się jeszcze urzeczywistnić, lecz wkrótce stanie się to niemożliwością. Nie należy zapominać o skutkach, jakie miałyby na terenie międzynarodowym opanowanie Gdańska przez Hitlera.

The Morning Post 11.V w depeszy ag. „Exchange” z Warszawy donosi, że prasa polska poświęca dużo miejsca gwałtom hitlerowców w Gdańsku, domagając się od rządu, by wpłynął na uzyskanie specjalnych pełnomocnictw przez wysokiego komisarza Ligi.

POLSKA A LITWA.

Prasa litewska z 13.V zamieszcza odezwę komitetu organizacyjnego t. zw. „dnia wileńskiego”, który ma odbyć się dnia 14 b. m. w „tymczasowej stolicy” — Kownie. Odezwa, nawołując społeczeństwo do wzięcia udziału w urządzonych uroczystościach, podkreśla m. inn., że „dzień wileński” będzie jak gdyby przypomnieniem tego, jak dawni Litwini — po napadnięciu kraju przez nieprzyjaciela — nawoływali swoich rodaków przy pomocy ognia i rogów do obrony ziemi ojczystej. Tłustym drukiem dzienniki wypublikują następujące zdania odezwy: „Na placu ratuszowym społeczeństwo Kowna złoży uroczystą przysięgę w imieniu całego narodu, że odzyska zagarnięte przez Polskę ziemie Litwy. Będzie to jakgdyby nowy etap w walce naszego narodu o swoją stolicę”.

Lietuvos Aidas 13.V w obsz. art. wst., nawiązującym do jutrzejszego obchodu „dnia wileńskiego”, pisze m. inn.: „Manifestacje wileńskie, organizowane przez Związek Odzyskania Wilna, niech będą dowodem dla zagranicy, że odzyskanie Wilna nie jest to plan inspirowany przez kogoś lub sztucznie podtrzymywany. To nie igraszka ani podsycane przez kogoś urojenie; to zdecydowane postanowienie i silna wola całego narodu litewskiego”. W d. c. dziennik powtarza znane twierdzenie o rozwoju Związku odzyskania Wilna, o możliwości odzyskania Wilna przez zjednoczenie dokoła walki o Wilno całego społeczeństwa litewskiego i t. p. Wkońcu dziennik pisze: „Odzyskanie Wilna możliwe jest tylko w drodze walki, niekoniecznie zbrojnej. Dzisiaj walka między naroda-

mi odbywa się na polu pracy, kultury, no i... oręża. W każdej zaś walce potrzebne jest dowództwo, któremu idący do walki winni się podporządkować. Posłuszeństwo dowództwu jest koniecznym warunkiem zwycięstwa w każdej walce. Dowództwo naszego narodu i państwa chce nas prowadzić do Wilna. To też musimy dowództwu temu podporządkować się.. Ponadto należy jeszcze przypomnieć, że kraj wileński nie jest to rzecz, którą się bierze i z którą czyni co się komu żywnie podoba. Kraj wileński zamieszkały jest przez ludzi. Niemała część tych ludzi już się wynarodowiła, zatraciła swe poczucie narodowe... Trzeba przeto obudzić w nich to poczucie, trzeba umieć przyciągnąć ich do narodu, z którego pochodzą. To zaś jest uzależnione od naszej zdolności organizowania się, od wzrostu poczucia państwowości w nas samych, od stopnia naszej kulturalności, patriotyzmu i innych cech dodatnich. To są drogi, które winno by kroczyć odzyskanie Wilna i drogi te należałoby w dniu jutrzejszym sobie przypomnieć, by postanowić temi drogami kroczyć”.

Lietuvos Aidas 13.V zamieszcza streszczenie ostatnio ogłoszonego na uniwersytecie kowieńskim odczytu dr. Natkevicziusa na temat „Polsko - litewska linja administracyjna i prawo międzynarodowe”. Prelegent podkreślił, że nieistnienie między Polską i Litwą stałej linii granicznej nie jest zgodne z paktem Ligi; zamknięcie zaś linii administracyjnej jest tylko zastosowaniem przez Litwę represalij w odniesieniu do Polski. Represalja te jednak mają szczególny charakter negatywny, dotyczą one nie praw Polski, lecz tylko jej interesów. Według dr. Natkevicziusa ew. wystąpienie Ligi Narodów lub Trybunału Haskiego przeciwko Litwie z powodu stosowania przez nią represalij wobec Polski byłoby korzystne dla Litwy, gdyż mogłaby wówczas Litwa wystąpić na terenie międzynarodowym z żądaniem zwrotu „okupowanego” terytorjum. Wkońcu dr. Natkeviczius zaznaczył, że na linję administracyjną polsko-litewską należy patrzeć pod kątem widzenia całego konfliktu polsko - litewskiego, który społeczność międzynarodowa toleruje z powodu swej niedostatecznej organizacji i braku sankcyj, które mogłyby zmusić Polaków do respektowania swego podpisu i norm prawa międzynarodowego. Dziennik zaznacza, że na odczycie tym był obecny m. inn. minister spraw zagranicznych Zaunius.

Zemaitziu Prietelius 14.V w art. wst., omiawiającym sytuację międzynarodową, pisze m. inn.: Przypominamy sobie, jak to w swoim czasie poseł szwedzki Lindhagen wystąpił w parlamencie szwedzkim z wnioskiem utworzenia bloku państw, złożonego ze Szwecji, Litwy, Estonji, Łotwy, Finlandji i Polski. Lindhagen zdawał sobie sprawę, że utworzenie bloku takiego jest niemożliwe z powodu sprawy wileńskiej. To też proponował on, by parlament szwedzki wziął na siebie pośrednictwo w doprowadzeniu do porozumienia między Litwinami i Polakami. Wszelako parlament szwedzki przed paru dniami odmówił podjęcia się tej trudnej roli. Należy skonstatować, że w kraju wileńskim rośnie liczba tych Polaków, którzy pragną autonomji dla tego kraju. W odniesieniu do Litwy — ma się rozumieć — niema to wielkiego znaczenia, wskazuje jednak, że Polacy odczuwają trudności, które skłaniają ich do szukania jakiegokolwiek bądź wyjścia, dla doprowadzenia do porozumienia z Litwinami.

ZAGADNIENIA OGÓLNE

SYTUACJA POLITYCZNA I POLITYKA ZAGRANICZNA NIEMIEC.

Le Temps 14.V twierdzi, że zwołanie Reichstagu przez wszechmocnego w Niemczech Hitlera świadczy o tem, że w Berlinie zaczynają sobie przynajmniej zdawać sprawę z porażki, poniesionej przez trzecią Rzeszę, na terenie polityki zagranicznej i z kompletnego odosobnienia Niemiec. W każdym innym państwie rząd, który spowodował podobną porażkę, byłby zmuszony do ustąpienia. Najbliższa przyszłość wykaże, czy Niemcy są jeszcze zdolni powrócić do opamiętania się i do zdrowego rozsądku.

Daily Herald 11.V w art. wst. pisze, że wolność nie może być stale kępowana nawet za Renem. Koszmar hitlerowski nie będzie trwał wiecznie i nowe Niemcy pewnego dnia odetchną wolnością. W chwili obecnej głos pokoju jest również zagłuszony w Niemczech, ponieważ socjalno - demokratyczna partja w Niemczech była jedynym poważnie zorganizowanym stronnictwem, które od czasu zakończenia wojny wytrwale i stale chciało zapewnienia przyjaźni z Francją i pokoju ze światem. Autor podkreśla, że w chwili obecnej militarizm w Niemczech jest silniejszy, niż za czasów kajzera. Niemcy wróciły do stanu barbarzyństwa i im prędzej zda sobie z tego sprawę cywilizacja — tem będzie lepiej.

ANGLJA A NIEMCY. SYTUACJA POLITYCZNA W ANGLJI.

The Manchester Guardian 12.V w art. wst. pisze, że Rosenberg po swoim krótkim pobycie w Londynie powinien móc przekonać swoich kolegów, że Anglja jest przeciwna metodom i duchowi niemieckiej dyktatury. Niewątpliwie, było to już zrozumiane wcześniej, i możliwe, że Rosenberg przybył do Anglji w nadziei pozyskania bardziej przychylnego stanowiska, musiał się jednak przekonać, że misja jego nie ma szans powodzenia. Najlepszą rzeczą, jaką Rosenberg może uczynić — jest powrócić do swoich kolegów i przekreślić wszelkie ich iluzje co do „wzrastającego porozumienia pomiędzy Brytyjczykami i Niemcami.

Le Temps 13.V podkreśla specjalnie zwrot opinii publicznej w Anglji na niekorzyść Niemiec i dodaje, że jeżeli Hitler zamierza rzeczywiście doprowadzić do rozbicia konferencji gospodarczej przez nieuznanie rozejmu celnego, to można śmiało powiedzieć, że nigdy jeszcze nie było takiego rządu w żadnym wielkim państwie, któryby w przeciągu kilku tygodni zdobył się na popełnienie większej ilości omyłek, jak rząd hitlerowski. Dziennik podziela wobec tego najzupełniej zdanie lorda Hailsham'a, że sąsiedzi Niemiec nie mogą podpisać konwencji rozbrojeniowej, która nie obowiązywałaby Rzeszy. Francja winna, wobec stanowiska hitlerowców, pozostać silną i zachować zimną krew.

Journal des Débats 13.V twierdzi, że Hitler ma tę zasługę, iż dopomógł całej Anglji, bez różnicy poglądów politycznych, do zrozumienia niemczyzny. Słowa lorda Hailsham'a, wypowiedziane w Izbie lordów,

przynoszą — zdaniem dziennika — zaszczyt Europie i świadczą o tem, że przyszłość idei pokoju nie jest zagrożona. Nie znaczy to jednak, ażeby Francja mogła pozwolić sobie na osłabienie swej czynności na konferencji genewskiej i chociażby na najmniejsze naruszenie swej siły zbrojnej, stojącej na straży pokoju świata.

Prawda 11.V w dalszym ciągu podaje głosy prasy zagranicznej o wizycie Rosenberga w Londynie, zaopatrując je tytułem: „Hitlerowski komiwojażer przy robocie”.

Prawda 13.V w niezwykle mocnych słowach ocenia przebieg i wyniki londyńskiej wizyty Rosenberga, którą nazywa wielkim skandalem. Szczególnie skandaliczny posmak miało przyjęcie przez Rosenberga przedstawicieli prasy. Jak się okazuje, pisze dziennik, nie wystarczy ubrać błazna w strój wizytowy i cylinder, aby świat uwierzył w jego dyplomatyczne zdolności. Rezultaty londyńskiej pielgrzymki Rosenberga nie zdumiały nikogo, kto znał szaleńcze pomysły tego domorosłego dyplomaty, można tylko wyrazić zdumienie, że w Londynie wzięto tę figurę na serjo i prowadzono z nią rozmowy”.

Prawda 12.V w depeszy z Warszawy cytuje głos posła Strońskiego w „A.B.C.” o podróży Rosenberga.

Prawda 13.V w korespondencji z Londynu stwierdza, że Niezależna Partja Pracy coraz bardziej skłania się ku komunizmowi i że należy się liczyć w najbliższym czasie z oficjalnem przystąpieniem jej do III Międzynarodówki.

SYTUACJA MIĘDZYNARODOWA. SPRAWA ROZBROJENIA. DOKOŁA KONFERENCJI GOSPODARCZEJ.

Journal des Débats 14.V w artykule P. Bernus'a twierdzi, że Hitler mimo swego gwałtownego temperamentu wykazał, iż potrafi być też przebiegły; to też prawdopodobnie będą Niemcy próbowały w Genewie wykorzystać ustępliwość swych przeciwników genewskich. W rzeczywistości Niemcy nie są dość silne, ażeby mogły odważyć się na jakiś stanowczy, a ryzykowny krok. Dotychczas wykorzystywali oni omyłki innych, którzy pod wpływem niezrozumiałego lęku, graniczącego z tępem i godnym pogardy tchórzostwem, porzucali broń, którą powinni byli użyć do wstrzymania wszelkich zamachów na istniejący porządek międzynarodowy.

Le Populaire 13.V w art. L. Bluma wzywa rząd francuski do uczynienia wszystkiego, co jest w jego mocy, ażeby konferencja rozbrojeniowa nie została zerwana. Nie wiadomo bowiem, czy Niemcy, nawet hitlerowskie, znalazłszy się wobec konwencji rozbrojeniowej, podpisanej przez wszystkie inne narody i świadczącej wyraźnie o niezłomnej woli Europy doprowadzenia do ogólnego rozbrojenia, będą miały odwagę powiedzieć — nie, ponieważ to — nie — musiałyby być równie formalne i rozgłośnie, jak zrobiona im propozycja podpisania konwencji.

The Daily Telegraph 12.V, omawiając w art. wst. trudności na konferencji rozbrojeniowej z powodu stanowiska Niemiec, wyraża pogląd, że szanse porozumienia byłyby większe, gdyby ważniejsze sprawy były uzgadniane poprzednio na konferencji 5 wielkich mocarstw. Obecnie staje się rzeczą widoczną, iż poglądy Mussoliniego i Mac Donalda były całkowicie usprawiedliwione.

The Times 11.V omawiając w art. wst. umowy handlowe, zawarte ostatnio przez W. Brytanię, zwalczając krytyczne poglądy, iż przesadzają one pomyślny przebieg konferencji światowej i podkreśla, że są one dodatkową przyczyną, dlaczego konferencja powinna dać pomyślne wyniki.

Prawda 12.V ocenia ujemnie szanse powodzenia konferencji londyńskiej, która nie położy kresu ani wyrastającej rywalizacji i tendencjom autarchicznym państw ani wyścigowi zbrojeń. Rozmowy waszyngtońskie zakończyły się fiaskiem, ujawniwszy w całej jaskrawości sprzeczności świata kapitalistycznego. Londyńska konferencja doprowadzi jedynie do zaostrzenia tych sprzeczności.

UROCZYSTOŚCI WIEDENSKIE. AUSTRJA A NIEMCY.

Neue Freie Presse 14.V zamieszcza art. wstępny p. n. „Die Befreiung Wiens und die Gegenwart“, którego część, omawiająca akcję króla Jana Sobieskiego, znana jest ze streszczeń telegraficznych w prasie polskiej. Ponadto „*Neue Freie Presse*“ podaje tu oświetlenie obecnej sytuacji politycznej międzynarodowej w związku z rocznicą oswobodzenia Wiednia. Dziennik zaznacza, iż oswobodzenie Wiednia było światowym rozstrzygnięciem między światem zachodnim i wschodnim. Nie trzeba jednak zapominać, iż już wtedy uczucie nienawiści zagnieżdżyło się w naszej cywilizacji. Turcy zostali ośmieleni istniejącym nieprzyjaznym stosunkiem między Niemcami i Francją; miało brakować do tego, aby śmiertelny zamach na naszą wolność udał się. Dziennik zapytuje, czy Europa zrozumie naukę wynikającą z tych wspomnień; niestety, należy przypuszczać, że jej nie zrozumie. Obecnie sami Europejczycy — pisze dziennik — odgradzają się rowami strzeleckimi i występują nieprzyjaźnie przeciwko sobie; dlatego należy uważać uroczystość tylko za prolog, prawdziwe święto będziemy obchodzili wtedy, kiedy wspólna może już idea pokoju ułagodzi nieprzyjazne namiętności.

Deutsche Tageszeitung 14.V podaje wiadomość o pobycie niemieckich ministrów w Wiedniu p. n. „Entuzjastyczne przyjęcie niemieckich ministrów w Wiedniu“.

Völkischer Beobachter 13.V pisze, że postępowanie władz austriackich wobec bawiących w Wiedniu ministrów niemieckich nie pozwala dopatrzeć się jakiegokolwiek lojalności wobec Niemiec. Przeciwnie, wydanie zakazu odbicia Zjazdu Związku Pracowników austriackich, który miał rozpatrywać ujednostaj-

nienie prawa między Austrią a Niemcami, należy uważać za akt nieprzyjazny, tembardziej, że właśnie na ten zjazd zapowiedzieli swoje przybycie różni ministrowie i przez to okazali, jak wielkie znaczenie przywiązuje się w Niemczech do tego Zjazdu. Równie nielojalne jest postępowanie austriackich władz policyjnych wobec gości niemieckich, jak również postępowanie min. Fey'a, który ruch narodowo-socjalistyczny nazwał „brunatnym bolszewizmem“. Dziennik oburza się, że władze austriackie pozwoliły ministrom niemieckim przemawiać tylko w ramach obchodu zwycięstwa nad Turkami.

Vecerni České Slovo 12.V podaje wiadomość o otwarciu wystawy pamiątek po królu Janie Sobieskim i przypomina doniosłe znaczenie dla Słowaczyny pobicia Turków pod Wiedniem przez króla polskiego. Dziennik podkreśla, że „bez polskiej pomocy Wiedeń, stałby się tureckim paszaliakiem“.

PAŃSTWA BAŁKAŃSKIE.

The Daily Telegraph 10.V w kor. z Aten pisze, że pakt o nieagresji pomiędzy Grecją i Turcją, który zostanie podpisany we wrześniu podczas zapowiedzianej wizyty premiera greckiego w Angorze, uwzględni sprawę nienaruszalności granic tych dwóch krajów oraz zobowiązanie każdej z podpisujących stron do porozumiewania się we wszystkich ważnych międzynarodowych kwestiach.

DALEKI WSCHÓD.

Prasa sowiecka 12.V zamieszcza wywiad z Litwinowem, w którym tenże stwierdza bezzasadność obiekcyj, wysuwanych przez rząd chiński przeciwko sprzedaży kolei wschodnio-chińskiej. Kończąc swe oświadczenie, Litwinow zaznaczył, że przeciwstawić się realizacji tego projektu mogą tylko ci, którzy są zainteresowani w zaostrzeniu stosunków sowiecko-japońskich i sowiecko-mandżurskich.

The Daily Telegraph 9.V. Kor. dypl. pisze, że oferta rządu sowieckiego, dotycząca sprzedaży Japonii kolei wschodnio-chińskiej, uważana jest w kołach dyplomatycznych za wydarzenie o dużym znaczeniu. Oznacza ona uznanie przez Sowiety swej niezdolności militarnej obrony kolei przed zajęciem jej przez wojska japońskie na rzecz Mandżurji.

RÓŻNE.

Slovak 12.V zamieszcza artykuł Witolda Mileckiego, w którym autor wyjaśnia powody, skłaniające Polaków do wzięcia udziału w uroczystościach obchodu 1100-letniej rocznicy Pribiny w Nitrze, oraz przypomina, że rocznica ta wiąże się z dawną ożywioną współpracą polsko-słowacką i działalnością pierwszych apostołów: Polaka Andrzeja Świerada z Opawca, który znany jest na Słowaczynie pod nazwiskiem Sworada, i innych.

